

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 13T/37/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8817010144
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Monoková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2019:8817010144.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou Mgr. Annou Monokovou v trestnej veci proti obžalovanému U. Ž. stíhanému pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona na hlavnom pojednávaní konanom dňa 27. marca 2019 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný U. Ž., A.. X.X.XXXX Q. A.A. M., E.. Q. A. S., S. W. Q. A. S., X. X. P. XX/X, dôchodca,

u z n á v a s a z a v i n n é h o, ž e

ako riadny spoludisponent k účtu č. X. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, ktorý bol vedený v F.S. W. Y..X.., T. A. X, XXX XX W. na meno majiteľa účtu U.Á. Š., A.. XX.XX.XXXX, S. W. X. X. P. XX/XX Q. A. S. (T. X.D. X.), bez vedomia a predchádzajúceho súhlasu majiteľa účtu U.A. Š. a po preukázaní svojej totožnosti a spoludisponentského oprávnenia k danému účtu, dňa 11.03.2013 v pobočke F. W. Q. Q. A. S., vybral peňažnú hotovosť v sume 950 eur, čo potvrdil svojím podpisom na doklade o výbere peňažnej hotovosti a túto si ponechal, čím takto uvedeným konaním pre poškodeného U.A. Š., A.. XX.XX.XXXX, S. W. X. X. P. XX/XX, Q. A. S. spôsobil škodu v sume 950 eur,

t e d a

prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu
t ý m s p á c h a l

prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona,

z a t o m u u k l a d á

podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. j) Trestného zákona, § 56 ods. 1 Trestného zákona peňažný trest v sume 200 (dvesto) eur.

Podľa § 56 ods. 3 Trestného zákona peňažný trest zaplatí v mesačných splátkach po 20 eur splatných do 30. dňa v mesiaci s tým, že prvá splátka sa stane splatnou mesiac nasledujúci po právoplatnosti rozsudku.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona pre prípad úmyselného zmarenia výkonu peňažného trestu náhradný trest odňatia slobody v trvaní 40 (štyridsať) dní.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku poškodeného U. Š., A.. X.X.XXXX, W. T. X. X., X. X. P. XX/XX, Q. A. S., s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Vranov nad Topľou podal na obžalovaného obžalobu pre skutok uvedený vo výroku tohto rozhodnutia, ktorý po právnej stránke kvalifikoval ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona.

Obžalovaný spáchanie skutku poprel.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, výpoveďami svedka - poškodeného U. Š., svedkov U. W., P. U., F. Q., T. T. Y. P. P. P., znaleckým posudkom z odboru psychológia, výsluchom znalca, trestným oznámením, zmluvou o úvere a listinami súvisiacimi s účtom poškodeného vedeným v F. W., Y.X., s poskytnutím úveru poškodenému, jeho nesplácaním, zmluvami o poskytovaní služieb a dodatkami, výpisom z evidencie priestupkov, správou Mesta Q. A. S., ilustráciou v Sociálnej poisťovni, výpisom z registra súdu a exekučnými spismi a zistil tento skutkový stav.

Obžalovaný vypovedal, že pracoval v domove sociálnych služieb ako domovník, kde bol útulok, pričom sa jednalo o štvorizbový byt pre osem osôb a bolo to na X. X. P. W. W., bolo to od 01.01.2009. Keď tam nastúpil, spoznal klientov - ľudí v útulku a medzi nimi bol aj poškodený. Asi mesiac po tom poškodený ochorel a na jeho naliehanie, aby navštívil lekára, mu oznámil, že lekára nemá a tak mu pomohol zabezpečiť si všeobecného lekára. Keďže poškodený slabšie rozprával, tak lekára navštívil spolu s ním. Keď mal poškodený potom nejaké problémy, tak si zvykol chodiť za ním, nakoľko ostatní ubytovaní v útulku často požívali alkoholické nápoje, no poškodený alkohol nepožíval, už vtedy mal poškodený obmedzenú pohyblivosť asi pravej ruky a taktiež mal problémy s rečou. Potom mu pomohol vybaviť invalidný dôchodok, absolvoval s ním vyšetrenia, na ktoré bol lekárom poslaný. Poškodenému priznali čiastočný invalidný dôchodok a to na Slovensku, no keďže tento pracoval aj v Čechách, priznali mu aj dôchodok v Českej republike, taktiež invalidný. Český dôchodok mohol byť zasielaný len na účet v Slovenskej republike, tak bolo potrebné vybaviť poškodenému účet v F. W.. Išiel spolu s poškodeným do F. W., ktorej pobočka je na pošte vo Vranove nad Topľou a tam za prítomnosti poškodeného, pracovníčka vypísala žiadosť o zriadenie účtu, oboznámila aj poškodeného so všetkým, poškodený tomu rozumel. On rozumovo bol na tom tak, že všetko chápal, aj keď mal problémy s rečou. Nakoniec dala pracovníčka podpísať papiere poškodenému, súčasne sa ho pýtala, že či by chcel pre prípad, žeby bol chorý alebo mal iné problémy, pričom za útulok bolo potrebné vykonávať platby každý mesiac, či by nechcel teda spoludisponenta, ktorým by bol on, poškodený s týmto návrhom súhlasil a obaja podpísali listiny k tomu, aby bol spoludisponent k účtu poškodeného. Zo začiatku asi trikrát bol s poškodeným na pošte, kde mu ukazoval ako treba peniaze vybrať, nakoľko na výber bolo potrebné vypísať tlačivo, potom si už poškodený chodil vyberať peniaze sám a tlačivo mu vypisovala pracovníčka pošty. Poškodený si poštu preberal sám a niekedy v tom čase mu prišiel list od exekútora, on mu ho ukázal, pokiaľ si pamätá tak sa jednalo o exekúciu na výživné pre jeho dieťa, v liste bolo uvedené, že sa vedie exekúcia a bola tam priložená poštová poukážka na zaplatenie sumy cca okolo 900,- eur. Poškodený prišiel s týmto listom za ním, čo má robiť, pričom uvádzal, že už bol kvôli tomu aj trestaný. Poškodenému povedal, že je potrebné zohnať peniaze a ten dlh zaplatiť, tento asi po týždni prišiel za ním a doniesol letáčky z pošty ohľadom poskytovania pôžičiek, na ktorých mu ukázal, že si chce zobrať pôžičku, asi po týždni s poškodeným do F. W. išiel, pracovníčke pred poškodeným povedal, že tento chce pôžičku, poškodený všetko musel počuť. Na základe toho potom pracovníčka vypísala zmluvu o pôžičke asi na 1000 eur. Pracovníčka poškodeného oboznámila s podmienkami tej pôžičky a poškodený to pred ňou, teda zmluvu, aj podpísal. Pracovníčka banky poškodenému uviedla aj ako bude pôžičku splácať s tým, že splátky mali byť zrážané z účtu. Pokiaľ si pamätám, tak pracovníčka banky k uzavretiu zmluvy žiadala občiansky preukaz poškodeného. Asi týždeň po uzatvorení zmluvy prišiel poškodený za ním, či ešte nie sú peniaze, nakoľko pri podpise poškodenému pôžička vyplatená nebola. Poškodený ho požiadal, aby s ním išiel na poštu, on súhlasil, ale išli tam až na nasledujúci deň okolo 11.00 hod.. Poškodený ho žiadal o to zrejme preto, že predtým, keď bol dva alebo tri razy pre peniaze sám, tak ho obťažovali na X. X. P. nejaké osoby - chlapci, ktorí od neho pýtali peniaze a cigarety. Poškodený peniaze nosil v tzv. ľadvinke. Keď prišli na poštu s poškodeným, vypísal tlačivo na výber peňazí a to na meno poškodeného, no keď od neho pýtal jeho občiansky preukaz, on povedal, že preukaz pri sebe nemá, na čo sa spýtal pracovníčky, či môže vypísať tlačivo na svoje meno, keďže bol spoludisponent k účtu, bolo to možné a tak vypísal tlačivo na jeho a na jeho občiansky preukaz. Vypísané tlačivo dali pracovníčke, ona to všetko

zapísala, poškodený bol po celý čas pri ňom, vydala peniaze a to 950 eur, ktoré položila do priestoru na priehradke, tieto peniaze z priehradky zobral poškodený a vložil si ich do tej ľadvinky, ktorú mal okolo pása. Keďže tlačivo na výber peňazí bolo na jeho meno a predkladal jeho občiansky preukaz, aj prevzatie peňazí musel podpísať svojim menom. Keďže do banky prišli autom, potom čo takto s poškodeným peniaze vybrali, on poškodeného svojim autom odviezol do útulku a on išiel na obed domov. Nevie, čo poškodený s týmito peniazmi urobil. Poškodený bol tuhý, silný fajčiar, niekedy za týždeň vyfajčil aj kartón cigariet, čo je 10 krabičiek a niekedy aj viac. Asi tri mesiace po tom výbere mu nosieval veľmi veľa cigariet a poškodený mu dával peniaze, aby mu cigarety kúpil a doniesol. Pokiaľ viem, poškodený si kúpil aj nejaké oblečenie, aj on mu často vyčítal, že chodí špinavý. Keď sa asi o dva týždne poškodeného pýtal, či zaplatil tú exekúciu, iba kýval hlavou a mávol rukou, čo on pochopil tak, že poškodený to nemá záujem zaplatiť. V auguste alebo septembri 2014 sa útulok presťahoval do novovytvorených priestorov v S., kde bol tiež pán W., tiež bezdomovec. Asi niekedy v decembri mu pán W. povedal, že poškodený si od neho požičiaval peniaze a že dlhuje W. asi 300 eur. Neskôr sa dozvedel, že poškodenému zablokovali účet, keďže sa viedli exekúcie, ukazoval mu aj list, ktorý dostal od exekútora a jeho manželka, ktorá pracuje na Mestskom úrade Vranov potom pomohla poškodenému a ten sa dohodol s exekútorom na splátkach. V útulku pracoval do 8.4.2015, kedy odišiel do starobného dôchodku. Za tie skoro tri roky, čo poškodený mal splácať pôžičku, nikdy mu nepovedal, že nemá peniaze na splácanie alebo že by mu on zobral nejaké peniaze. Teda až do času, kým neodišiel z útulku, do apríla 2015, mu nikdy nič poškodený ohľadom tej zmluvy o pôžičke neuvádzal, pričom mu museli chodiť aj výpisy z účtu a poškodený čítať vedel, teda musel vedieť, aký bol pohyb na účte. Poškodený všetko dobre rozumel, chápal, teda po rozumovej stránke sa mu javil normálne, aj keď možno bol trochu zaostalý, ale veci chápal, rozumel tomu. K listinám k pôžičke uviedol, že sa vypisovala žiadosť na pôžičku a predpokladá, že poškodený musel niečo dostať aj poštou, no poštu si poškodený preberal sám. On mal vlastný kľúč od schránky. Samosudca umožnil vykonať výsluch obhajcovi. Ohľadom jeho vzťahu k poškodenému a prípadnej zmene uviedol, že k zmene došlo vtedy, keď sa útulok presťahoval do S., kde si poškodený začal požičiavať peniaze od pána W.. Potom sa on o osobné veci poškodeného nezaujímal, ani o financiách mu neradil, nakoľko poškodený už spolupracoval s pánom W.. Poškodený ani nijaká iná osoba ho nikdy nežiadala o vrátenie údajne zobratej čiastky 950 eur, o tomto probléme sa dozvedel, až keď W. podal na neho trestné oznámenie a dozvedel sa to na polícii. K výberu sumy 950 eur uviedol, že poškodený dostal pôžičku 1000 eur, na exekúciu trebalo zaplatiť okolo 900 eur a poškodený chcel mať ešte peniaze na cigarety, tak mu navrhol, aby vybrali 950 eur a 50 eur nech si nechá na účte.

Svedok - poškodený bol vzhľadom na jeho postihnutie a závery znaleckého posudku vypočítaný na hlavnom pojednávaní, no keďže nie je schopný sa sám vyjadrovať, nebolo možné, aby sám vypovedal čo o veci vie, ako to predpokladá ust. § 132 ods. 1 Tr. por., ale súd a následne aj strany mu kládli otázky. Počas takto vedeného výsluchu poškodený uviedol, že v roku 2013 býval v útulku, kde pracoval aj obžalovaný, vychádzali spolu dobre, obžalovaný mu pomáhal s papiermi. Má účet v banke, pomáhal mu s tým obžalovaný, predložil súdu po položení otázky k účtu aj dispozičnú kartu, nevedel však, či niekto iný tiež mohol vyberať peniaze z účtu. Vedel, čo je to pôžička alebo úver, potvrdil aj existenciu pôžičky, ktorá súvisela so ženou, no pôžička nesúvisela s jeho dcérou, pričom iné deti nemá, nevedel na čo bola tá pôžička. Potvrdil vedenie exekúcie pre výživné pre dcéru, tiež že preto bol vo väzení. V ďalšom priebehu výsluchu na otázku či k účtu bol aj nejaký disponent, ukázal na obžalovaného, no nevedel, či aj vyberal peniaze. Potvrdil poberanie dvoch dôchodkov, posielaný mu je na účet. Taktiež potvrdil, že je fajčiar, no cigarety si kupuje sám. K vyživovacej povinnosti na dcéru uviedol, že platil niečo svojej bývalej žene, no nevedel uviesť, či platil v roku 2013 nejaké peniaze exekútorovi, no ak by aj peniaze mal, tak by dcére nezaplatil, nechcel ani riešiť, aby mu dal exekútor pokoj, exekútor chce peniaze, no on pre exekútora nezaháňal žiadne peniaze, o exekúcii hovoril aj so svedkom W., ktorý vec oznámil na polícii. Obžalovaný ho oklamal, povedal mu to W., ktorý to vedel od neho. Vyjadroval sa tiež k sume peňazí, pričom za veľa peňazí považoval aj sumu 100 eur, uvádzal, že mal pri sebe veľa peňazí, z účtu, mal ich v ľadvinke, no 900 eur nikdy nevedel, ak by ich mal, použil by ich na cigarety, dcére by výživné nezaplatil, aj keď sa exekúcie bál. Ak by mu prišli papiere od exekútora ukázal by ich obžalovanému, no ten mu nič neporadil. V rámci otázok kladených obžalovaným potvrdil, že obžalovaný mu pohol s vybavením dôchodku, že mu kupoval lieky, že mu pomáhal vybaviť účet v banke, taktiež na otázku či si pamätá, že mal s obžalovaným vyberať spolu veľa peňazí odpovedal áno a peniaze si dal potom do ľadvinky a použil ich na cigarety a vodu.

Svedok U. W. vypovedal, že s poškodeným sa zoznámili v útulku vo Vranove, kde bol poškodený klientom rovnako ako on, pričom poškodený bol dlhodobejším klientom. Pomáhal poškodenému

finančne, ale aj fyzicky, teda keď niečo potreboval a nevládal, ušiť nohavice, upraviť košeľu. Neskoršie mu pomáhal aj s riešením jeho finančných záležitostí, bolo to v období január až február 2014 a aj neskoršie v priebehu celého roka. Poškodený si preberal listy z pošty a tieto odnášal obžalovanému za účelom, aby si ich tento preštudoval a oboznámil ich s obsahom tých listín. Poškodený dostal výzvu na zaplatenie výživného, bolo to nejakých 27.000,- Sk, pričom on následne zistil, že časť bola zaplatená, bola to výzva od JUDr. O. N. X. L.. Nepamätám si presne, kedy prišla tá výzva, ale bolo to v tom roku 2014. Poškodený tento list odovzdal obžalovanému. S poškodeným riešil exekúcie a taktiež mu občas vypomáhal so zaplatením nájomného, keď mal poškodený zablokovaný účet. Pokiaľ poškodený poberal český aj slovenský dôchodok, z tohto platil nájomné v útulku, nakupoval si potraviny, alkohol nepije, ale kupoval si cigarety, pije však kávu. Čo sa týka cigariet bola to asi jedna krabička na deň. Pokiaľ sa týka zmluvy o úvere, o tom som sa dozvedel v čase keď mal poškodený zablokovaný účet, kedy mu pracovníčka oznámila, že je tam aj splátka pôžičky. Keď sa na to spýtal obžalovaného, jeho odpoveď bola „no a“ a nič konkrétne nepovedal. Podľa možností poškodeného a vzhľadom na to, že už troška poznal spôsob jeho vyjadrovania a mimiku, od poškodeného zistil, že o tejto pôžičke nevedel, ale uviedol mu, že si zobral v živote pôžičku a to bola mladomanželská pôžička. Poškodený reaguje a prikyvoval, že to bolo tak ako povedal svedok. Bral to tak, že poškodený má dobrú pamäť, lebo si pamätal na tú mladomanželskú pôžičku, a to aj keď prekonal tú mozgovú príhodu. Poškodený teda nevedel, že existuje nejaká pôžička od F. banky, bol aj prekvapený zo splátky 30 eur, čo mu sľahovali z účtu. O výbere vyššej sumy z účtu poškodeného zo dňa 11.3.2013 sa dozvedel až v roku 2016, keďže od roku 2014 do roku 2016 ohľadom tejto záležitosti nič neriešil, lebo odišiel v roku 2015 z S.. Bolo to potom po upozornení pani P., ktorá taktiež zistila, že z účtu poškodeného odchádza po 30 eur každý mesiac a tiež zistila, že sa jedná o pôžičku. Pokiaľ vie, tak tieto peniaze nevybral poškodený ale obžalovaný, lebo obaja mali dispozičné právo na výber, ale nie na pôžičky. PO zistení týchto skutočností v roku 2016 mu poškodený viac menej opakovane to isté, že on žiadnu pôžičku nikdy nebral. V čase, keď sa zoznámil s poškodeným, tento netrpel poruchou, dostal mozgovú príhodu, ale jeho stav sa potom postupne zlepšoval, najprv nevedel, že má platiť výživné, ale potom si na to spomenul, s poškodeným hrali aj šach. Poškodený nevedel hovoriť, nevedel sa vyjadrovať, ale pamäťové schopnosti poškodeného sa podľa neho zlepšovali. Ku skutočnostiam, ktoré uviedol v trestnom oznámení, že obžalovaný si mal prisvojiť peniaze z úveru, uviedol, že poškodený peniaze nemohol prevziať, lebo o pôžičke ani nevedel. Pokiaľ by prevzal tieto peniaze, tak nenašiel by ho v októbri 2013 v stave v akom bol, keď bol vyslovene žobrák, nemal si čo obliecť, nemal si čo obuť. Musel sa vtedy o poškodeného postarať. Vyvodil to zo všetkých indícií, ktoré nasvedčovali tomu, že poškodený prevziať peniaze nemohol, lebo jeho stav bol taký ako keby také peniaze nemal ani nedostal. Alkohol nepožíval, peniaze mal len na fajčenie, stravu a bývanie. Jednoducho poškodený bol v takom stave, že ich nemal. To vedeli aj jeho spolubývatelia, ktorí mu to potvrdili a ktorí s ním bývali na izbe. Poškodený ich nemohol ani utrátiť ani poslať niekde šekom, keďže nevie šek vypísať. Preto tvrdí, že peniaze poškodenému nikto neodovzdal a nechal si ich pre svoju potrebu obžalovaný, pričom dodal, že v roku 2013 boli majstrovstvá vo futbale a peniaze boli asi na tipovanie obžalovanému, aj keď nechce tohto urážať, ale všetko tomu nasvedčuje.

Svedkyňa P. U., H.. O. uviedla, že v roku 2013 pracovala pre X. F. som ako priehradkový pracovník a vykonávala aj činnosť pre F. W., pod čo spadá aj uzatváranie zmlúv o pôžičkách. Pokiaľ sa týkalo poskytovania pôžičiek, tak vtedy mali vytlačené také letáčky, ktoré obsahovali aj údaje o pôžičke, na ktorých bolo uvedené, čo potrebuje predložiť k zmluve a bola tam aj taká tabuľka, kde boli presne vypísané splátky, doba splatnosti aj výška úveru. Čo sa týka konkrétne poškodeného, tak s týmto komunikovala prostredníctvom letáčku alebo mu niektoré skutočnosti písala. Samotné uzatváranie zmluvy nebolo vo svojej podstate komplikované, poškodený jej musel dať občiansky preukaz, ktorý prekopírovala a vypísala som zmluvu. Keď poškodenému niečo opakovane a vysvetľovala, tak on prikyvoval, brala to tak, že on tomu rozumie. K uzavretiu zmluvy musel poškodený predložiť aj potvrdenie o dôchodku. V ďalšom popísal spôsob uzatvárania zmluvy, spisovania žiadosti a jej zasielania na centrálu a schválenia úveru v banke, pričom účet v F. banke nebol podmienkou pre uzavretie zmluvy o pôžičke a do určitej sumy si osoba mohla dať vyplatiť peniaze v hotovosti. Následne bol klient vyrozumený, či mu bol úver schválený. Vylúčila možnosť, aby zmluvu o úvere podpisovala nejaká iná osoba ako žiadateľ. Pri uzavretí zmluvy s poškodeným bola prítomná nejaká osoba, poškodený určite nebol sám, to vie s istotou, ale nepamätala si tú osobu, mohol to byť muž. Vnímala to tak, že tá druhá osoba tam bola z dôvodu, že poškodený nedokázal sám rozprávať.

Nepamätala si, kto priniesol potvrdenia, resp. listiny, ktoré boli nevyhnutné pre uzavretie zmluvy, ale tieto museli byť predložené, v opačnom prípade by nebolo možné spísať zmluvu. Poškodený výšku

úveru, ktorú požadoval, uviedol tak, prstom ukázal sumu tej pôžičky. Účel, na ktorý bude použitá suma z pôžičky, sa nezisťoval, bola to bezúčelová pôžička.

Svedkyňa P. P. P. uviedla, že je zamestnaná od 01.07.2009 v zariadení pre seniorov, je sociálnou pracovníčkou, aj v čase nástupu poškodeného pracovala na sociálnom úseku. Keď prišiel poškodený do zariadenia pre seniorov, prišiel z útulku z S., pričom pracovníčka, s ktorou prišiel v sprievode, jej doniesla korešpondenciu, ktorá nebola usporiadaná, následne si ju prešla a zistila, že poškodený tam mal nejaké výzvy z F. W.. Poškodený jej vzhľadom na hendikep kýval, že o nich nevie, potom im v banke povedali, že ide o úver vo výške 1000 eur, potom zo zabezpečenej zmluvy bolo zistené, že poškodenému bol poskytnutý úver v roku 2013, ale poškodený stále tvrdil, že o ničom nevie. Keď sa snažila vybaviť mu výhodnejší úver, ktorého suma by pokryla aj sumu exekúcií, ktoré boli voči poškodenému vedené, banka bola ochotná, keďže poškodený je starobný dôchodca, poskytnúť, len ak by mal ručiteľa, preto začala hľadať takúto osobu. Poškodený sa jej mi snažil vysvetliť, že má priateľa, ktorý je bača, až neskôr zistila, že tou osobou je pán, ktorý bol aj vypovedať. Keď ten pán prišiel k ním do zariadenia, povedala mu, že ide o pôžičku pre poškodeného, ktorou by sa uhradili jeho záväzky a to z pôžičky s výhodnejším úrokom, potom on začal zisťovať o čo ide za prítomnosti poškodeného, začal zaujímať o akú pôžičku sa jedná a keď mu ukázala výzvy z banky ako aj fotokópiu zmluvy o úvere, on podľa tohto dátumu povedal, že nie je možné, aby poškodený si v tom čase požiadal sám o pôžičku a začal jej bližšie vysvetľovať ako to všetko bolo, teda ako to bolo v útulku, aké tam boli pomery. Potom sa to začalo riešiť na polícii. Ten pán pomáhal poškodenému aj s exekúciami už aj v útulku, teda vedel niečo aj o exekúciách poškodeného a pomáhal mu aj niektoré platiť. Ten kto o tom teda najviac vie a od koho sa to ona dozvedela sprostredkovane, je priateľ poškodeného. Poznám poškodeného až odkedy prišiel do zariadenia, zo skoršieho obdobia nemá o poškodenom nijaké informácie, len sprostredkované. Keď bola s poškodeným v F.Š. W., tam sa dozvedeli, že obžalovaný je spoludisponentom k účtu a vtedy mu poškodený toto oprávnenie zrušil. Na túto informáciu o spoludisponentovi sa poškodený tváril prekvapene, pričom telefón, teda kontakt v banke, bol uvedený na obžalovaného, lebo poškodený nemal v tom čase telefón, v banke im prečítali tie informácie.

Svedok F. Q. uviedol, že v roku 2013 bol bezdomovec a bývali spolu s poškodeným na ubytovni, poškodený nikdy peniaze nemal. Vie o poškodenom, že je postihnutý, má slabšiu výrečnosť, rozpráva tak všelijak, že mu človek ani nerozumie. S poškodeným sa dohovárал ako keby s ným, on síce reagoval, ale trvalo mu to kým sa vyjadril. Rozprávali sa o bežných veciach, poškodený mu nikdy neublížil, ani on jemu, nažívali spolu dobre. Keď sa poškodeného niečo pýtal, tak on tomu rozumel, ale odpovedal potom tak pomaly. Nevidel, žeby poškodený mal nejaké množstvo peňazí. Brali sociálku a každý žil zo svojho. Nevedel nič o financiách poškodeného, či bral alebo nebral peniaze, neskôr si spomenul, že poškodený poberal dôchodok, chodil ho vyberať na poštu. Poškodený alkohol nepil, ale fajčil, možno 20 cigariet na deň, možno aj viacej. Nemá vedomosť o tom, že by si poškodený kupoval počas doby, keď spolu bývali nejaké drahšie veci, on si od poškodeného peniaze nepožičiaval a ani o iných nevie.

Svedok T.Y. T. uviedol, že poškodeného pozná odkedy prišiel na ubytovňu a to na X. X. P. Q. Q.. Bol v útulku, poškodený prišiel až po ňom a spolu bývali na izbe. Obžalovaný im bol v tom útulku ako vedúci. Obžalovaný teda prišiel ráno do práce, skontroloval či je všetko v poriadku, bol ako keby ich nadriadený a oni ho museli rešpektovať. O poškodenom nevie nič, on bol ako keby samotár. On keď niečo poškodenému hovoril, tak ten to niekedy zaregistroval skôr, niekedy neskôr. Ale on nakoniec pochopil o čo ide, len sa nevedel on sám vyjadríť, rozprával veľmi slabo, keď napríklad niečo chcel, tak to aj ukázal. Počas toho ako bývali v útulku, nebolo tam nič také zvláštne. Poškodený dostával dôchodok zo Slovenska, a keď dovŕšil vek, tak dostával dôchodok z Čiech, lebo tam robil. Nevie koľko to bolo peňazí, čo poškodený dostával, kupoval si väčšinou tabak, nejaké rožky, polievky a z červeného kríža mal obedy. Žeby mal poškodený nejaké väčšie množstvo peňazí, to nemôže povedať, to nevidel, ani žeby nejako míňal, rozhadzoval peniaze. O tom či mal dlhy tiež nevie ako ani aký mali medzi sebou vzťah obžalovaný a poškodený. Nevedel o tom, žeby si poškodený kupoval nejaké drahšie veci, ani nevidel, že by mal nejaké cennejšie alebo drahšie veci. Poškodený potom čo mal porážku nepil, no fajčil stále. Nevie, žeby si poškodený zobral z banky nejakú pôžičku. K preberaniu pošty poškodeným v útulku uviedol, že poštárka nosila poštu, buď mu dala list alebo peniaze do ruky, alebo mu nechala lístoček, že má ísť na poštu. Každý byt mal svoju schránku. Keďže oni boli v jednom byte ôsmi, tak mali jednu schránku, ktorá bola označená ako útulok. Mali spoločný kľúč od tej schránky, ktorý bol u vedúceho - obžalovaného, on ho mal v stole, hocikto mohol kľúč zobrať a pozrieť či je v schránke nejaká pošta. Aj obžalovaný to mohol byť, lebo kľúčik tam bol v stolíku, takže mohol aj on sa pozrieť či je v schránke pošta.

Súd postupom podľa § 263 ods. 1 Tr. por. prečítal zápisnicu o výsluchu svedka N. A., pracovníčky F. W., Y..X., ktorá vo svojej výpovedi uviedla skutočnosti ohľadom poskytnutia úveru poškodenému, podmienkach zmluvy, vyplatení úveru na účet poškodeného vedený v F. W., Y..X., tak ako tieto vyplývajú aj z listinných dôkazov.

Zo znaleckého posudku číslo 89/2016 zo dňa 28.12.2016, ktorý podal znalec F. B. Č., znalec z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia detí a dospelých je zrejmé, že tento vykonal vyšetrenie poškodeného a k jeho osobnosti uviedol, že sa jedná o osobnosť psychosomaticky narušenú, melancholického temperamentu, prevláda u neho egocentrický obraz sveta s tendenciou presadzovať vlastné záujmy. Úroveň jeho intelektových schopností je na rozhraní populačného priemeru a mierneho podpriemeru, schopnosť kritického hodnotenia vlastného správania však nie je narušená. Následkom mozgovej mŕtvice došlo u poškodeného k organickému poškodeniu mozgu prejavujúceho sa syndrómom nápadného zhoršenia novopamäte aj staropamäte so zachovaním bezprostredného rozpamätania. Vnímanie a iné poznávacie funkcie vrátane intelektu sú však u neho nedotknuté. Nedošlo k narušeniu rozpoznávacích a ovládajúcich schopností, táto porucha má negatívny vplyv na jeho spôsob a schopnosť komunikácie. Poškodený so svojim zdravotným hendikepom dokáže s okolím komunikovať a vyjadrovať sa len pohybom hlavy, respektíve používaním slovíčok áno a nie. Výrazne si potom pomáha gestikuláciou a znázorňovaním vecí, ktoré nedokáže verbálne prejavíť. Schopnosť písomného prejavu v zrozumiteľnej podobe nie je možná.

Pri svojom výsluchu, ktorý bol vykonaný potom, čo znalec bol prítomný pri výsluchu poškodeného na hlavnom pojednávaní, znalec k otázke o vierohodnosti poškodeného uviedol, že sa môže vyjadriť k aktuálnej všeobecnej vierohodnosti poškodeného, ktorú diagnostikoval ako zachovanú. Ide teda o vierohodnosť týkajúcu sa hodnotenia bezprostredného správania poškodeného. Pokiaľ ide o špecifickú vierohodnosť, v tomto prípade môže dôjsť ku skresleniu poškodeným podávaných informácií, pretože ako uviedol v odpovedi na otázku číslo dva, zistil u poškodeného organické poškodenie mozgu prejavujúce sa syndrómom zhoršenia novopamäte a staropamäte. K stavu poškodeného po mozgovej mŕtvici uviedol, že ako znalec sa nemôže jednoznačne vyjadriť k danej otázke, pretože nepozná stav poškodeného v čase, kedy bol po mozgovej príhode. Môže sa vyjadriť len k jeho psychickému stavu v dobe, kedy realizoval toto znalecké vyšetrenie poškodeného. K stavu poškodeného s ohľadom na vyšetrenie koncom roka 2016 v porovnaní so stavom poškodeného pri jeho výpovedi pred súdom v novembri 2018 uviedol, že keď porovná správanie poškodeného v čase znaleckého skúmania s jeho správaním počas súdneho pojednávania, má za to, že jeho psychický stav sa nezmenil, je stabilizovaný, teda podával taký psychický výkon ako on zistil pri vyšetrení v roku 2016. Na otázku o schopnosti poškodeného orientovať sa v čase a mieste uviedol, že táto je narušená. Celkovo môže hodnotiť jeho všeobecnú orientáciu ako narušenú, pretože tam dochádza v dôsledku toho organického poškodenia k narušeniu určitých mozgových centier, ktoré sú dôležité práve aj pri zachovávaní tých pamäťových stôp. Pripomenul však, že aj pri týchto organických poškodeniach je presne ťažko zdiagnostikovať, či dochádza k absolútnemu narušeniu všetkých pamäťových stôp z minulosti alebo či sa určité fragmenty pamäte na niektoré zvlášť významné situácie nemôžu uchovať.

Zo zmluvy o úvere dostupná pôžička číslo XXXXXXXXXXXX súd zistil, že táto bola uzavretá medzi F. W., Y..X., a poškodeným ako klientom, pričom v predmetnej zmluve je okrem rodného čísla poškodeného uvedené aj číslo občianskeho preukazu, v kolónke zamestnávateľ je uvedené dôchodca, a taktiež je uvedené číslo na mobilný telefón žiadateľa. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru v sume 1000 eur, ktorý úver sa poškodený ako dlžník zaviazal splatiť v mesačných splátkach po 30 eur pri počte splátok 60, pričom dátum konečnej splatnosti bol určený na deň 8.3.2018 a úver bol poskytnutý pri úrokovej sadzbe 25,5% p. a., pričom celková výška nákladov v zmysle zmluvy predstavovala 761,02 eur. V zmysle záverečných ustanovení zmluvy mal poškodený zmluvu podpísať ako klient dňa 5.3.2013 vo Vranove nad Topľou, za banku zmluva bola podpísaná 8.3.2013. Prílohou zmluvy boli obchodné podmienky, ktoré upravovali v jednotlivých článkoch jednak spôsob uzavretia zmluvy, čerpanie úveru, splácanie úveru, ako aj ďalšie ustanovenia vrátane prechodných a záverečných ustanovení.

Podľa preberacieho protokolu k produktu dostupná pôžička klientom bol poškodený, ktorý preukázal totožnosť občianskym preukazom a taktiež bolo v protokole uvedené, že sa jedná o klienta F. W. a že predložil pri žiadosti aj oznámenie o poberaní dôchodku v Českej republike. Preberací protokol

spracovala pracovníčka F. W., pani O., ako pracovníčka pri priehradke. Protokol je opatrený pečiatkou zo dňa 5.3.2013.

F. W., Y.X., listami zo dňa 18.5.2015 ako aj 18.11.2015, ktoré boli adresované poškodenému, tohto upozornila že sa dostal do omeškania s úhradou splátok poskytnutého úveru a súčasne banka žiadala o bezodkladnú úhradu dlžných súm.

Podľa oznámenia Českej správy sociálneho zabezpečenia zo dňa 18.1.2013 poškodený bol poberateľom dôchodku v sume 3948 Kčs mesačne.

Podľa rozhodnutia Sociálnej poisťovne - ústredie, číslo XXXXXXXXXX zo dňa 6.12.2012 poškodený bol poberateľom dôchodkovej dávky - invalidný dôchodok, ktorý mu bola zvýšený od 01.01.2013 na sumu 75 eur mesačne.

Podľa kópie občianskeho preukazu poškodeného tento mal vystavený pod rovnakým číslom ako bolo uvedené na zmluve o úvere ako aj v preberacom protokole a taktiež poškodený pri žiadosti o úver predložil dispozičnú kartu vystavenú F. W. k číslo účtu, ktorý mal vedený v banke.

V súvislosti s poskytnutím úveru bol vyplnený aj dotazník pre klienta, podľa ktorého mu bola odporúčaná pôžička v sume od 400 do 7000 eur bez poistenia.

Z výpisu účtu vedeného na meno poškodeného za obdobie od 8.3.2013 do 18.5.2016 vyplýva, že 8.3.2013 čerpal úver v sume 1000 eur, ktorý následne začal splácať v dohodnutých splátkach po 30 eur, pričom prvá splátka bola uhradená 8.4.2013 a ku dňu 18.5.2016 stav istiny úveru predstavoval 504,74 eur.

Z výpisu z účtu poškodeného za mesiac marec 2013 vedeného v F. W., Y.X., vyplýva, že poškodený 8.3.2013 čerpal úver v sume 1000 eur, následne mu bol poukázaný dôchodok z Českej republiky a to 26.3.2013 v sume 5939 Kčs, pričom z účtu je ďalej zrejmé, že 11.3.2013 bol uskutočnený výber hotovosti z účtu v sume 950 eur a 28.3.2013 výber hotovosti v sume 120 eur.

Podľa dokladu o výplate hotovosti z účtu bola dňa 11.3.2013 z účtu poškodeného vyplatená suma 950 eur, pričom podľa predmetného dokladu výplata bola uskutočnená v prospech osoby - obžalovaného, ktorý aj výplatu potvrdil podpisom v časti podpis klienta. Daná skutočnosť o výplate sumy 950 eur vyplýva aj z poštového poukazu F.S. W., pričom na oboch dokladoch je uvedené číslo občianskeho preukazu a rodné číslo obžalovaného.

Z dokladov o výplate hotovosti z účtu poškodeného zo dňa 28.3.2013 vyplýva, že v tento deň bola vyplatená z účtu suma 120 eur, pričom na dokladoch je uvedené meno poškodeného ako aj podpis v časti podpis klienta a na oboch dokladoch sú uvedené údaje týkajúce sa občianskeho preukazu a rodného čísla poškodeného.

Poškodený dňa 15.2.2016 na pobočke F. W. vo Vranove nad Topľou požiadal o prešetrenie okolností žiadosti o úver.

Z dodatkov k zmluvám o poskytovaní sociálnych služieb v útulku - v zariadení T. X. X. Q. Q. A. S. A. X.T. X. P. súd zistil, že prijímateľmi sociálnej služby boli aj poškodený U. Š., ako aj svedkovia T. T. Y. F. Q., pričom z predmetných dodatkov ohľadom všetkých uvedených osôb je zrejmé, že boli dodatkami k zmluvám pôvodne uzatvoreným v roku 2013.

Z rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Vranova nad Topľou zo dňa 24.3.2015 vyplýva, že týmto rozhodnutím úrad odňal poškodenému pomoc v hmotnej núdzi od 1.3.2015 a to z dôvodu, že mu nárok zanikol, nakoľko bol poškodenému okrem už priznaného invalidného dôchodku z Českej republiky, priznaný invalidný dôchodok zo Slovenskej republiky, ktorú skutočnosť poškodený ako poberateľ dávky úradu neoznámil.

Na základe skutočností, ktoré vyplynuli z výpovede obžalovaného a následne aj svedkov vrátane poškodeného, súd vykonal lustráciu ohľadom exekúcií vedených voči poškodenému, pričom exekučným

súdom poškodeného bol tunajší súd a na základe takto vykonanej lustrácie si pripojil spisy týkajúce sa jednotlivých exekučných konaní, vrátane spisov vedených príslušnými exekútormi na exekútorických úradoch. Takto súd z exekučného spisu sp. zn. 9Er/265/2006 zistil, že exekúcia je vedená na základe návrhu a žiadosti o udelenie poverenia, ktorý nárok podala zákonná zástupkyňa vtedy mal. U. Š., dcéry poškodeného, žiadosť o udelenie poverenia bola súdu doručená 20.3.2006 spolu s návrhom a exekučným titulom, ktorým je rozsudok Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 4P/46/2002, ktorým bol poškodený ako otec maloletej zaviazaný prispievať na jej výživu. V predmetnom spise sa mimo uvedených listín nachádza ešte poverenie vydané pre exekútora súdom a jeho následná žiadosť o preddavok. Exekútorom v danej veci bol súdny exekútor JUDr. T. O., exekútorický úrad Stará Ľubovňa, ktorý vedie exekučný spis pod číslom EX 74/2006. Z tohto sa súd oboznámil s jednotlivými listinami, z ktorých zistil že na čl. 5 sa nachádza upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 26.4.2006, ktoré bolo doručené len oprávnenej. Žiadosťou o poskytnutie súčinnosti zo dňa 26.4.2006, exekútor žiadal Mestský úrad Vranov nad Topľou o podanie informácií o poškodenom ako povinnom. V rámci ďalšej súčinnosti Mesto Vranov nad Topľou oznámilo exekútorovi dňa 2.11.2012, že poškodený je prihlásený k trvalému pobytu na adrese Q. A. S. ale iné okolnosti o jeho osobe exekútorovi uviesť nevedelo. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Vranov nad Topľou v novembri 2012 exekútorovi oznámil, že poškodený ako povinný je poberateľom dávky a príspevkov v hmotnej núdzi na adresu X. X. P. XX Q. Q. A. S.. Na čl. 44 spisu exekútora sa nachádza výzva na prevzatie listovej zásielky zo dňa 8.7.2013 adresovaná poškodenému na adresu na X. X. P., ktorým vyzýval poškodeného na prevzatie upovedomenia o začatí exekúcie, ktoré bolo exekútorom vydané 8.7.2013. ďalej sa zo spisu zisťuje, že zariadenie pre seniorov so sídlom X. X. P. Č.. XX, exekútorovi 17.7.2013 oznámilo, že poškodený nie je klientom zariadenia. Na čl. 52 sa v spise nachádza zásielka obsahujúca výzvu s upovedomením o začatí exekúcie, ktorú súd uviedol vyššie, ktorá zásielka sa exekútorovi vrátila ako neprevzatá v odbernej lehote dňa 31.7.2013. Dňa 1.10.2014 bolo exekútorom vydané upovedomenie o spôsobe vykonania exekúcie, ktoré bolo doručované poškodenému ako povinnému, no zásielka sa vrátila z dôvodu, že adresát - poškodený bol na adrese uvedenej na zásielke - X. X. P., označený ako neznámy. Na čl. 58 spisu sa nachádza list poškodeného adresovaný exekútorovi zo dňa 10.11.2014, ktorým poškodený žiada o odblokovanie účtu z dôvodu exekúcie, pričom adresa poškodeného je už uvedená CSS Y. Q. S.. V prílohe poškodený doručil exekútorovi listiny týkajúce sa jeho pomerov a z priloženej obálky vyplýva, že list spolu s prílohami bol na pošte vo Vranove nad Topľou podaný dňa 14.11.2014. následne exekútor vydal upovedomenie o začatí exekúcie s dátumom 21.11.2014, ktoré bolo poškodenému ako povinnému doručil na adresu v S. dňa 25.11.2014. Ďalším listom na čl. 61 exekútor poškodenému oznámil, že súhlasí s úhradou trov exekúcie v splátkach. Poškodený doručoval exekútorovi kópie poštových poukážok, ktoré boli prílohou jeho listu zo dňa 20.1.2015, pričom zásielka bola odoslaná z pošty v Tovarnom, kde si poškodený uvádzal aj bydlisko a to v I. Y..

Ďalšie exekučné konanie proti poškodenému je vedené na základe návrhu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Stará Ľubovňa pod sp. zn. 8Er/525/2009, súdnym B. P. U. U., pričom z exekučného spisu EX 204/2009 je zrejmé, že Sociálna poisťovňa v marci 2012 exekútorovi oznámila, že poškodený ako povinný je poberateľom dôchodkovej dávky, pričom poškodený kontaktoval exekútora až v auguste 2017, pričom adresu už uviedol v Zariadení pre seniorov na X. X. P. Q. Q. A. S..

Taktiež je proti poškodenému vedená exekúcia na základe návrhu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Stará Ľubovňa aj pod sp. zn. 3Er/52/2007, ktorú exekúciu vykonáva totožný súdny exekútor, pričom z jeho spisu EX 02/2007 súd zistil, že na čl. 26 spisu sa nachádza totožné oznámenie Sociálnej poisťovne - ústredie a rovnako až z roku 2017 podanie poškodeného ako v spise EX 204/2009.

Zo spisu sp. zn. 8Er/440/2010, ktoré konanie je vedené na tunajšom súde na základe návrhu oprávneného SPP, a.s., súd zistil, že exekúciu vykonáva súdny exekútor U.. B. W., exekútorický úrad Bardejov, ktorý spis je vedený pod číslom EX 1041/2010, pričom v spise sa nachádza nedoručená zásielka pre poškodeného vrátená exekútorovi poštou dňa 15.10.2013 z dôvodu že adresát bol neznámy.

Na základe návrhu Mestského bytového podniku, a.s., proti poškodenému je vedené exekučné konanie pod sp. zn. 9Er/1280/2013, pričom súdny exekútor U.. U. W. súdu oznámil, že došlo k zmene na strane oprávneného, no nedisponuje exekučným spisom, no zo spisu súdu vyplýva, že na čl. 15 sa nachádzajú námietky voči exekúcii, ktoré podal poškodený ako povinný u exekútora 7.10.2013, na pošte Vranov nad Topľou podané 3.10.2013, pričom podľa kópie upovedomenia o začatí exekúcie a pripojenej doručky na čl. 16 bolo upovedomenie poškodenému doručené 18.9.2013.

Ostatné konanie vedené proti poškodenému je pod sp. zn. 12Er/754/2008, z ktorého je zrejmé že exekútor aj v roku 2015 ešte zisťoval pobyt poškodeného ako povinného a to aj za súčinnosti súdu.

Mesto Q. A. S. k osobe obžalovaného uviedlo, že v meste nezastáva žiadne verejné funkcie, nevedú o ňom záznam za priestupok spáchaný na území mesta, že je ženatý a prihlásený na adrese trvalého pobytu.

Z odpisu z registra trestov obžalovaného súd zistil, že tento bol v minulosti odsúdený dvakrát (v roku 1975 a v roku 1987) a to v oboch prípadoch pre opilstvo podľa § 201 Trestného zákona (zákona č. 140/1961 Zb.), v oboch prípadoch nastali účinky zahľadania a na obžalovaného sa hľadí akoby nebol odsúdený.

Z lustrácie z registra priestupkov obžalovaného vyplýva, že sa dopustil dvoch priestupkov (v roku 2014 a 2015), jednalo sa priestupky na úseku cestnej premávky riešené v blokovom konaní.

Trestného činu podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona sa dopustí, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a spôsobí tak malú škodu.

Objektom tohto trestného činu je majetok - cudzia vec, pričom cudzou vecou je vec, ktorá patrí celkom alebo sčasti osobe odlišnej od páchatela. Subjektom trestného činu krádeže môže byť ktorákoľvek trestne zodpovedná osoba, ktorá spĺňa podmienku veku a príčetnosti. Pokiaľ ide subjektívnu stránku, na to, aby bolo možné uvažovať o spáchaní trestného činu krádeže, musí dôjsť k úmyselnému konaniu zo strany páchatela, ktoré konanie v sebe zahŕňa úmysel ponechať si túto vec natrvalo. Pokiaľ sa týka objektívnej stránky, na spáchanie trestného činu krádeže podľa ods. 1 sa vyžaduje spôsobenie aspoň malej škody, pričom podľa § 124 ods. 1 Trestného zákona škodou sa rozumie ujma na majetku alebo reálny úbytok na majetku poškodeného, ktorý je v príčinnej súvislosti s trestným činom a v zmysle § 125 ods. 1 malou škodou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 eur.

Všetky vykonané dôkazy súd vyhodnotil jednotlivo a v ich vzájomnej súvislosti v zmysle ust. 2 ods. 12 Trestného poriadku a na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že skutkové okolnosti uvedené v obžalobe sa stali, bolo preukázané, že sa ich dopustil obžalovaný, že si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu, teda jeho konanie naplnilo skutkovú podstatu prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona.

Súd mal teda z vykonaného dokazovania za preukázané, že obžalovaný po právnej stránke svojim konaním objektívne i subjektívne naplnil všetky pojmové znaky žalovaného prečinu.

Nebolo sporné, že poškodený je osobou so zdravotným postihnutím a rovnako ako ani tá skutočnosť, že poškodený mal zriadený účet v F. W., Y.X., ktorý zriadil na pobočke banky v budove X. F. vo Vranove nad Topľou, ktorú skutočnosť potvrdil aj obžalovaný, ktorý poškodenému so zriadením účtu pomáhal a stal sa aj spoludisponentom k účtu poškodeného. Taktiež je nepochybné a z vykonaného dokazovania to vyplynulo, že poškodenému bol poskytnutý úver na základe zmluvy o úvere uzavretej medzi poškodeným ako dlžníkom a F. W., Y.X.. ako veriteľom, keď aj dotknutá pracovníčka pošty vykonávajúca činnosť pre veriteľa, teda pre banku, potvrdila, že pri uzavretí zmluvy o pôžičke musel poškodený túto ako žiadateľ o úver, resp. ako dlžník podpísať a súčasne museli byť z jeho strany predložené doklady, či už preukazujúce jeho totožnosť či bonitu, nevyhnutné pre posúdenie žiadosti o úver a rovnako potvrdila, že s poškodeným bola v čase uzavretia zmluvy ešte jedna osoba, nevedela presne uviesť o koho sa jedná, no tou osobou mohol byť muž.

Po uzavretí zmluvy o úvere, boli finančné prostriedky z úveru v sume 1000 eur poskytnuté poškodenému ako dlžníkovi poukázaním na jeho účet vedený v banke, tak ako je to zrejmé nielen zo zmluvy o úvere, v ktorej je uvedený účet poškodeného vedený v banke, ale aj z výpisu z účtu poškodeného, z ktorých je zrejmé, že suma bola na účet poškodeného pripísaná dňa 8.3.2013.

Obžalovaný uviedol, že predmetný úver poškodenému pomohol vybaviť potom, čo poškodenému boli doručené listiny týkajúce sa exekučného konania vedeného proti poškodenému ako povinnému a výslovne uviedol, že sa malo jednať o exekúciu súvisiacu s výživným na maloleté dieťa poškodeného. Z listín zabezpečených v konaní je zrejmé, že poškodený má len jedno dieťa. Súd sa však oboznámil so

všetkými exekučnými spismi ohľadom exekúcií, o ktorých mal vedomosť na základe lustrácie v registri tunajšieho súdu, ktorý v čase spáchania skutku bol exekučným súdom poškodeného ako povinného podľa miesta jeho bydliska, v dôsledku čoho oprávnení či exekútori činní v jednotlivých konaniach a na základe jednotlivých návrhov oprávnených, boli povinní podať žiadosti o udelenie poverenia len na tomto súde. Súčasne sa súd v rámci vykonaného dokazovania oboznámil aj so spismi jednotlivých súdnych exekútorov a ani z týchto nebolo možné prijať záver o skutočnostiach tvrdených obžalovaných vo vzťahu k času skutku, marec 2013, teda že v danom čase by bola poškodenému doručovaná písomnosť týkajúca sa exekúcie. Konkrétne čo sa týka exekúcie vedenej v prospech mal. U. Š., dcéry poškodeného, tu možno jednoznačne prijať záver, že v tom čase vo veci činný súdny exekútor nevedel, kde sa poškodený - povinný, nachádza, vykonával totiž v tom čase zisťovanie jeho pobytu súčinnosťou u rôznych subjektov a úradov ako sa týmito okolnosťami zaoberal súd vyššie v súvislosti s obsahom jednotlivých exekučných spisov a listiny v tomto konaní boli poškodenému doručované až v roku 2014, aj keď je zrejmé že v inom konaní aj v roku 2013, ale až v mesiaci júl 2013, no nejednalo sa o exekúciu pre výživné. Preto súd musel konštatovať, že obrana obžalovaného v tomto smere nebola preukázaná, ale naopak. Súčasne však vzhľadom na skutočnosti vyplývajúce z exekučných spisov možno prijať záver, že tieto korešpondujú a sú v zhode so skutočnosťami uvádzanými svedkom U. W., ktorý vypovedal, že poškodenému pomáhal niekedy v roku 2014 s vybavovaním záležitosti ohľadom exekúcií a aj v príslušných spisoch sa nachádzajú podania poškodeného z tohto obdobia.

Napriek hendikepu a postihnutiu poškodeného, napriek spôsobu vykonania jeho výsluchu ako svedka, má súd za to, že z jeho odpovedí na otázky kladené nielen súdom aj ďalšími oprávnenými osobami, len pri otázke obžalovaného poškodený uviedol, že si pamätá, že s nim bol vyberať peniaze na pošte a že si ich dal do ľadvinky. Táto jeho odpoveď na otázku obžalovaného však mohla byť podmienená aj tým, že obžalovaný chodieval s poškodeným vyberať peniaze na pobočku v budove pošty. No pri opakovaných otázkach už poškodený nepotvrdil, žeby disponoval takou vysokou sumou, dokonca uviedol, že ak by aj peniaze mal, dcére by ich nedal, pričom si bol vedomý následkov, keď sám gestom demonštroval, že za takéto niečo hrozí väzenie. Tieto skutočnosti oslabujú obranu obžalovaného v tom zmysle, že úver mal byť poškodeným vybavený a finančné prostriedky vybraté z účtu v súvislosti s exekúciou vedenou proti poškodenému ako povinnému.

Napriek tvrdeniu obhajoby, že žiaden z dôkazov priamo nepreukazuje spáchanie skutku obžalovaným, má súd za to, že pokiaľ je z listín nepochybne preukázané, že obžalovaný ako spoludisponent vybral z účtu sumu 950 eur, pričom v ďalšom je naopak zrejmé, že poškodený v krátkom čase potom, čo došlo k tomuto výberu a podľa tvrdenia obžalovaného mala byť táto suma odovzdaná do dispozície poškodeného, žiaden zo svedkov, ktorí bývali s poškodeným v útulku neuviedol také skutočnosti, ktoré by tomu nasvedčovali, teda žeby zaznamenali, že poškodený disponuje väčšou sumou peňazí alebo zakupuje nejaké veci a rovnako tomu podľa názoru súdu nenasvedčuje ani to, prečo by poškodený po výbere dňa 11.3.2013 a následnom disponovaní sumou 950 eur hneď dňa 28.3.2013, t.j. po 17 kalendárnych dňoch vybral z účtu ďalšiu sumu 120 eur, keďže jeho vtedajší ale ani súčasný životný štandard nebol nestavený na takúto úroveň spotreby finančných prostriedkov, ak by si aj zakupoval cigarety ako uvádzal obžalovaný vo zvýšenej miere, nie je možné, aby za týmto účelom spotreboval takú vysokú sumu peňazí za takýto krátky čas, čo síce aj keď nie je teoreticky vylúčené, podľa súdu je to prinajmenšom nelogické a to v spojení s ďalšími dôkazmi a skutočnosťami z nich vyplývajúcimi, teda aby poškodený potom čo by disponoval, resp. podľa obhajoby mal disponovať, tak vysokou sumou, na jeho pomery osoby žijúcej v útulku, išiel hneď o 17 dní vybrať z účtu ďalšiu sumu peňazí, pričom žiadna z osôb, ani svedok, ktorý s ním žil na jednej izbe, by si takúto skutočnosť o disponovaní značnou sumou peňazí na pomery poškodeného nevšimol.

Preto súd uzatvára, že po vyvrátení, resp. nepreukázaní obrany obžalovaného v súvislosti s výberom sumy z účtu poškodeného ako spoludisponenta na úhradu výživného v exekučnom konaní, keď ako súd uviedol vyššie, v období mesiaca marec 2013, v čase spáchania skutku, nebol poškodený kontaktovaný ohľadom úhrad výživného alebo iných záväzkov, pre ktoré boli vedené exekučné konania, mal za preukázané z vykonaných dôkazov a to najmä listinných ako aj výsluchov svedkov ale aj berúc do úvahy závery znalca o úrovni staropamäte a novopamäte poškodeného ako aj zo samotnej výpovede poškodeného, ktorý uviedol, že takouto sumou nedisponoval, aj keď obhajoba poukazovala na rozpornosť v jeho výpovedi, ktorá však podľa názoru súdu pokiaľ sa týka odpovedí poškodeného na otázky obžalovaného, môže súvisieť so vzájomným vzťahom poškodeného a obžalovaného z čias pobytu v útulku a postavenie obžalovaného, ktorého aj svedkovia, ktorí boli obyvateľmi útulku označovali

za „vedúceho“, ktorý ich mal na starosti, teda môže tam pretrvávajúť určitý postoj vzťahu podriadenosti, možno aj závislosti poškodeného vo vzťahu k obžalovanému, taktiež poškodený pri vylúčení a aj obžalovaný potvrdili, že boli spolu vyberať peniaze z účtu poškodeného, ktorý za veľa peňazí považoval aj sumu 100 eur, pričom takúto sumu si vybral po poukázaní dôchodku napr. 28.3.2013, teda súd má za to, že obžalovaný sa skutku dopustil, že finančné prostriedky, ktoré ako spoludisponent z účtu poškodeného vybral si následne prisvojil, preto súd uznal obžalovaného vinným tak ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Pri úvahách aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce, vychádzal súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) a jednak aj voči ďalším občanom - potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela.

Teda pri rozhodovaní o treste súd vychádzal zo základných zásad ukladania trestov uvedených v § 34 Tr. zák., pričom prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pomer príťažujúcich a poľahčujúcich okolností a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Ako už súd uviedol, v rámci úvah o druhu trestu a jeho výmere súd prihliadol aj na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a príťažujúcich okolností v zmysle ust. § 38 ods. 2 Trestného zákona.

U obžalovaného súd zistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť, keďže obžalovaný v čase pred spáchaním skutku viedol riadny život, keďže u skorších odsúdení nastali účinky zahľadania a pokiaľ sa týka spáchaných priestupkov, na tieto súd neprihliadal vzhľadom na charakter trestného činu, z ktorého uznal obžalovaného vinného (trestný čin proti majetku), nakoľko sa jednalo v oboch prípadoch o priestupky na úseku cestnej premávky. Príťažujúce okolnosti súd nezistil.

Teda súd obžalovanému ukladal trest pri prevahe poľahčujúcich okolností podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona. Pri trestnom čine, zo spáchania ktorého bol obžalovaný uznaný za vinného a teda prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona je zákonom stanovená trestná sadzba až na dva roky.

V ďalšom bral súd do úvahy, že v zmysle § 34 ods. 6 Trestného zákona nebol súd povinný ukladať trest odňatia slobody a na strane druhej sa jedná o trestný čin, za ktorý je možné uložiť peňažný trest, nakoľko súd ukladal trest za úmyselný trestný čin, ktorým získal obžalovaný majetkový prospech.

Trestnoprávna náuka popisuje a rozoznáva viacero účelov trestných sankcií, najmä účel smerujúci k uloženie zaslúženého trestu ale aj účel zameriavajúci sa na dôsledky trestu. Medzi takéto patrí napríklad odstrašenie (teda individuálna a generálna prevencia), rehabilitácia páchatela v zmysle jeho výchovy, nápravy, jeho spoločenská izolácia (teda znemožnenie, zabránenie mu páchať ďalšiu trestnú činnosť, reštitúcia (teda obnova, náprava narušených, poškodených vzťahov medzi páchatelom a obeťou a celou spoločnosťou). V moderných systémoch justície sa tieto účely obvykle vzájomne kombinujú. Pri ukladaní trestu je potrebné zohľadniť jednak potrebu spravodlivého postihu v reakcii na protispoločenské konanie páchatela, ako aj potrebu zabezpečenia bezpečnosti občanov a majetku pred nebezpečnými páchatelmi, dosiahnutie prevýchovy páchatela (pokiaľ je možná) ako aj zjednať nápravu po spáchanom čine. No pri ukladaní trestu v konkrétnom prípade však rozličné účely môže byť vo vzájomnom konflikte. Trestný zákon v ust. § 34 neurčuje hierarchiu tam uvedených účelov trestu a ani z ďalších ustanovení Trestného zákona nevyplýva, žeby u určitých skupín trestu bolo potrebné primárne sledovať alebo zohľadňovať konkrétny účel trestu a preto za takejto situácie je potrebné nájsť ospravedlnenie pre zásah do základných práv a slobôd jednotlivcov pri výkone trestnej justície interpretáciou princípov a základných zásad pre ukladanie trestov.

Každé ukladanie trestu musí prísne sledovať a rešpektovať princípy proporcionality a ultima ratio (subsidiarity prísnejšej trestnej sankcie) a to platí podľa názoru súdu aj v prípade, žeby v konkrétnom

prípade vzhliadol, že niektorý z dôsledkových účelov trestu - napr. odstrašenie potenciálnych páchatel'ov, vyžaduje citelnejší trest pre odsúdeného, resp. trest viac obmedzujúci jeho základné práva a slobody.

Berúc do úvahy vyššie uvedené potom súd uložil obžalovanému peňažný trest v sume 200 eur, ktorý mu berúc do úvahy, že tento je dôchodcom povolil zaplatiť v mesačných splátkach po 20 eur, teda aby bol celý trest zaplatený do jedného roka od nadobudnutia právoplatnosti odsudzujúceho rozsudku. Náhradný trest pre prípad úmyselného zmarenia výkonu peňažného trestu súd uložil vo výmere 40 dní.

Pokiaľ sa týka uplatneného nároku na náhradu škody, poškodený si uplatnil nárok na náhradu škody v sume 950 eur, o ktorom súd rozhodol podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku a poškodeného odkázal na civilný proces, nakoľko napriek uvedeniu výšky spôsobenej škody v popise skutku mal za to, že nie je podklad pre vyslovenie povinnosti na náhradu škody, keďže úver, z ktorého finančné prostriedky si obžalovaný prisvojil, by už mal byť uhradený, no jednalo sa o úver poskytnutý pri v zmluve určenej výške úrokovej sadzby, teda poškodený v rámci splatenia úveru splatil aj sumu predstavujúcu dojednaný úrok, prípadne iné poplatky, pričom v prípade uplatnenia nároku v civilnom konaní bude poškodený v prípade právoplatného odsudzujúceho rozsudku oslobodený od zaplatenia súdneho poplatku.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Vranov nad Topľou. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.